

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เรื่อง นาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*

The Effects of the STAD Cooperative Learning Technique
towards Learning Achievement in Thai Dance Vocabulary
and Ramwong Dance of Secondary School Student

พิมพิกา มหามาศย์, เกวลิน ขจรรัตน์วัฒน์, สิทินันท์ บุญสวยขวัญ, จัตรดนัย วาระสิทธิ์,
ธรรมรัตน์ เงินยอดรัก, นกสร นิพิวรรณ์, ปฐมาวดี ธิมาทาน, ภาณุรินทร์ สุชาบุรณ์ และอรรณา มามาก
Pimpika Mahamart, Kewalin Khachonrattawat, Sittinon Boonsuaykhan, Chatdanai warasit,
Thammarat Ngenyodrak, Napasorn Nipiwan, Pathamawadee Thimathan,
Panarin Sukaboon and Anna mamak
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, ประเทศไทย
The college of dramatic arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Pimpika.m@cda.bpi.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องนาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐานเพลงงามแสงเดือน และเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนราชินีบูรณะ จำนวน 76 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำนวน 36 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง นาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือน และเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง นาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

*ได้รับบทความ: 21 กุมภาพันธ์ 2568; แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2568; ตอรับตีพิมพ์: 30 มิถุนายน 2568
Received: February 21, 2025; Revised: June 27, 2025; Accepted: June 30, 2025

ทางการเรียน เรื่อง นาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบทีแบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (T-Test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ($M = 23.64$, $S.D. = 2.76$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ($M = 21.73$, $S.D. = 2.91$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; รำวงมาตรฐาน; นาฏยศัพท์

Abstract

The objective of this research is to compare the academic achievement of students using cooperative learning through the STAD technique with those using traditional learning methods. The sample consists of 76 first-year high school students from Rachinee Buranas School in the first semester of the 2024 academic year. The participants were divided into two groups: the experimental group, which employed the STAD cooperative learning technique with 36 students, and the control group, which used traditional learning methods with 40 students. The tools used in the experiment included: 1) A cooperative learning Plan using the STAD technique on the topic of Thai dance vocabulary and Ramwong dance, featuring the songs “Ngaam Saeng Duean” and “Duang Jan Thang Pheng”, 2) A traditional learning Plan on the same topics and songs, 3) An achievement test consisting of 30 questions on Thai dance vocabulary and Ramwong dance. Data analysis involved calculating the mean and standard deviation, and comparing the post-learning achievement scores between the experimental and control groups using an independent samples t-test.

The research findings indicated that: the average achievement score of the experimental group ($M = 23.64$, $S.D. = 2.76$) was significantly higher than that of the control group ($M = 21.73$, $S.D. = 2.91$) was to t-test independent at the .05 level.

Keywords: STAD Cooperative Learning Technique; Learning Achievement; Standard Ramwong Dance; Dance Vocabulary

1. บทนำ

นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกวัฒนธรรมประจำชาติที่มีมายาวนานผ่านการสั่งสมและถ่ายทอดจากบูรพาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งสอดแทรกภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าชาติจนสามารถแสดงให้เห็นถึงความงดงามผ่านการร่ายรำตามจังหวะและทำนองช่วยให้ผู้ชมได้รื่นเริงใจ สนุกสนาน อิ่มเอมกับสุนทรียรสและเกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับการแสดง นอกจากนี้นาฏศิลป์ไทยยังสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทย สอดแทรกเข้ากับชีวิตคนไทยผ่านความเชื่อ พิธีกรรม ศิลธรรมและการศึกษา (พิมพ์พรภัสร์ ลักษณะวิเชียร และ พิชญาภา ยวงสร้อย, 2562, หน้า 67-82)

การเรียนนาฏศิลป์ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและความแม่นยำในการรำ โดยการใช้ทุกส่วนของร่างกายให้สัมพันธ์กันตั้งแต่ส่วนศีรษะ ส่วนลำตัว ส่วนแขน และส่วนเท้า ฉะนั้นนักเรียนจะต้องอาศัยการจดจำที่แม่นยำจากครูผู้เชี่ยวชาญเพื่อสืบทอดและถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องตามจารีตของนาฏศิลป์ไทย

ในอดีตการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเกิดขึ้นในพระราชวัง มีการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยให้กับข้าหลวงและข้าราชการบริพาลต่างๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องราชูปโภค เมื่อประเทศไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงประเทศให้ทันสมัยวิชานาฏศิลป์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่น่าสนใจในการฝึกหัดกุลบุตร กุลธิดา ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเป็นผู้นำ และมีระเบียบ มีวินัย อันจะเป็นกำลังหลักของบ้านเมืองในการพัฒนาชาติ (ภาณุรักษ์ บุญส่ง, 2560, หน้า 107-116)

ในปัจจุบันนี้นาฏศิลป์ไทยมิได้มีวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ในการฟ้อนรำ บวงสรวง หรือเป็นเครื่องราชูปโภคสำหรับพระมหากษัตริย์เท่านั้น แต่นาฏศิลป์ยังถูกบรรจุไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังจะเห็นได้จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขึ้น และได้กำหนดให้วิชานาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะประกอบด้วย 3 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 ทักษะศิลป์ สาระที่ 2 ดนตรี และสาระที่ 3 นาฏศิลป์ โดยการเรียนนาฏศิลป์มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนจากการเน้นครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Center) ไปเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Children Center) ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาทางการศึกษาที่เปลี่ยนไปจากเดิมคืออนิรันดร์นิยม (Perennialism) ที่มุ่งเน้นการสอนให้นักเรียนจดจำโดยครูเป็นผู้ควบคุมดูแล โดยหลักปรัชญานิรันดร์นิยมนี้ จะขัดแย้งกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งปรัชญากลุ่มนี้ให้

ความสำคัญที่ตัวครูมากกว่านักเรียน ต่อมาเมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไปฐานความคิดก็เปลี่ยนตามไปด้วย ปรัชญาการศึกษาจึงได้เปลี่ยนแปลงมาเป็น พิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็น บุคคลที่มีทักษะพร้อมที่ปฏิบัติงานหรือเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติได้ ครูจึงเป็นผู้นำทางคอยชี้แนะในการ ทดลองและวิจัยของนักเรียน เน้นว่านักเรียนควรเข้าใจและตระหนักในตนเอง (Self-realization) เป็นการ สอนที่เป็นแบบ Children Center (ภาณุรักษ์ บุญส่ง, 2560, หน้า 107-116)

ปัจจุบันการเรียนนาฏศิลป์ไม่ได้รับความสนใจจากนักเรียนมาก โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจเรื่อง ของการจับจังหวะของการทำนองเพลง ซึ่งส่งผลต่อการนำไปสู่ปฏิบัติทำรำที่ถูกต้องทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในรายวิชานาฏศิลป์มีเกณฑ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้คือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 (กรวรรณ แดงทองแท้, การสัมภาษณ์, 13 พฤศจิกายน 2566)

จากข้อมูลดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการ จัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (เสาวรี ภูบาลชื่น, 2564, หน้า 131-145) และต้องมีลำดับขั้นในการจัดการเรียนรู้ของครูที่จะต้องมีการ เรียนทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติควบคู่กัน จัดลำดับขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติจากง่ายไปหายาก รวม ถึงพบว่าการที่นักเรียนจะเกิดทักษะได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยการปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเรียนรู้เป็นขั้นที่นักเรียนปฏิบัติไปกับครู โดยครูอธิบายประกอบ ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติเองเป็นขั้นที่นักเรียน ฝึกปฏิบัติเองเพื่อให้เกิดความแม่นยำถูกต้อง และขั้นที่ 3 ขั้นหาความชำนาญเป็นขั้นที่นักเรียนลงมือฝึก บ่อยๆ ในลักษณะต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญชำนาญยิ่งขึ้นเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ

คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการ เรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยให้ นักเรียนได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยยึดเอาความสำเร็จของกลุ่มเป็นหลัก (ณัฐวรรณ ลาลิทธิ, 2565) การเริ่มต้นด้วยการจัดเตรียมเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการแบ่ง กลุ่มความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน คละกันไปเพื่อการจัดกิจกรรมการแข่งขัน เป็นการสร้างแรงจูงใจ และไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย จนผู้เรียนที่อยู่ภายในกลุ่มมีคะแนนพัฒนาการด้วยการช่วยเหลือกันภายใน กลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอสิ่งที่ต้อง เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นการทำงานเป็นกลุ่ม ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นคะแนนการพัฒนาการของ นักเรียนแต่ละคน และขั้นที่ 5 ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่มและจากการศึกษางานวิจัยเพิ่มเติม ของฤทธิพร สอดโสม (2564, หน้า 58-68); รัตติรน์ ไชยกาล, วิฑิตชัย รักบำรุง และนคร ละลอกน้ำ (2566, หน้า 28-46); สุนิศา ศรีนุ้ยเพ็ง (2560) และสุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ (2562) ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุม และสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือน และเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพื่อที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง นาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือน และเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบการวิจัยการทดลองที่แท้จริง (True Experimental Desing) แบบมี 2 กลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม มีการวัดผล จำนวน 2 ครั้ง คือ วัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินีบูรณะ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 254 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มโดยการจับฉลาก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง จำนวน 36 คน ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และกลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้น วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือน และเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องนาฏยศัพท์และรำวงมาตรฐานเพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ จำนวน 6 ชั่วโมง ใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยทุกแผนดำเนินการตามเทคนิค STAD โดยมี 5 ขั้นตอนคือ (1) ขั้นนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน เป็นขั้นที่ครูนำเสนอจุดประสงค์ของการเรียน และการนำเข้าสู่บทเรียนในแต่ละครั้ง (2) ขั้นการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการจัดกลุ่มความสามารถทางการเรียน เพื่อสร้างการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดการนับถือตนเองและการยอมรับต่อกัน (3) ขั้นการทดสอบย่อย เป็นการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่ให้มีการปรึกษากันขณะทำแบบทดสอบ (4) ขั้นคะแนนการพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนแต่ละคนคิดคะแนนพัฒนาการของตนเอง และพัฒนาความสามารถของตนเองให้ดีกว่าครั้งก่อน และ (5) ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม การที่กลุ่มได้รับ

รางวัลก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งจะตัดสินด้วยคะแนนที่ได้ มาจากการทำแบบทดสอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มแล้วนำมาคิดเป็นคะแนนพัฒนาการนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่องนาฏยศัพท์และร่างมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ จำนวน 6 ชั่วโมง ใช้ระยะเวลาจำนวน 6 สัปดาห์ๆ ละ 1 ชั่วโมง และ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนาฏยศัพท์และร่างมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบปรนัยแบบจำนวน 4 ตัวเลือก โดยขอบเขตของเนื้อหาจะครอบคลุมเรื่องนาฏยศัพท์ และร่างมาตรฐาน เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา โดยพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ก่อนการดำเนินการทดลอง ติดต่อขอทำหนังสือถึงผู้อำนวยการที่โรงเรียนราชินีบูรณะ เพื่อขออนุญาตทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่ม 2)ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขั้นตอนการดำเนินงานแก่ครูประจำวิชานาฏศิลป์และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเรื่องนาฏยศัพท์และร่างมาตรฐาน จำนวน 30 ข้อ 4) คณะผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเองควบคู่กับครูประจำวิชานาฏศิลป์โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง ติดต่อกันระหว่างวันที่ 15 สิงหาคม - 19 กันยายน 2567 สำหรับกลุ่มควบคุมใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยครูประจำวิชานาฏศิลป์เป็นผู้สอน และ 5) หลังการทดลองให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องนาฏยศัพท์และร่างมาตรฐาน จำนวน 30 ข้อ และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปหาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อนำไปสรุปผลและอภิปรายผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความแตกต่างกันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบทีแบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (T-Test Independent)

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนราชินีบูรณะ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (T-Test Independent)

กลุ่ม	n	M	S.D.	df	t	p
กลุ่มทดลอง	36	23.64	2.76	74	2.925	<.005
กลุ่มควบคุม	40	21.73	2.91			

* $p < .05$

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ($M = 23.64$, $S.D. = 2.76$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ($M = 21.73$, $S.D. = 2.91$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.925$, $Sig. = 0.005$)

5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า จากการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการนำเสนอบทเรียน 2) การจัดกลุ่ม 3) การทดสอบ 4) คะแนนพัฒนาการรายบุคคล 5) การตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนภายในกลุ่มที่ คละความสามารถ ต้องทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิด มีการสื่อสาร และกำหนดเป้าหมายเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิศา ศรีนุญเพ็ง (2560) ที่พบว่าหลังการใช้กิจกรรมการ เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความ ก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 66.90 และสอดคล้องกับสุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ (2562) ที่ทำการศึกษาเพื่อ เปรียบเทียบการศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องระบำพรตน์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่ทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยทักษะปฏิบัติของ เดวิสส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับฤทธิพร สอดโสม (2564, หน้า 58-68) ที่ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและความพึงพอใจเรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบ ร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD คณะผู้วิจัยได้จัดทำสื่อที่มีความ หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ทั้งทางทฤษฎีและทักษะ

การปฏิบัติ รวมไปถึงการช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้กล้าแสดงออก ฝึกทำงานร่วมกันในกลุ่ม และพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เช่น กิจกรรมเปิดแผ่นป้ายเรื่องนาฏยศัพท์ กิจกรรมหมุนวงล้อ และกิจกรรมเปิดแผ่นป้ายเรื่องร่างมาตรฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยชนาพร กองจินดา (2566) ที่ศึกษาการเรียนการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังการเรียนด้วยแอปพลิเคชันการสอนบนสมาร์ตโฟน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง นาฏยศัพท์และร่างมาตรฐาน (เพลงงามแสงเดือนและเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญและสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่นอกเหนือจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

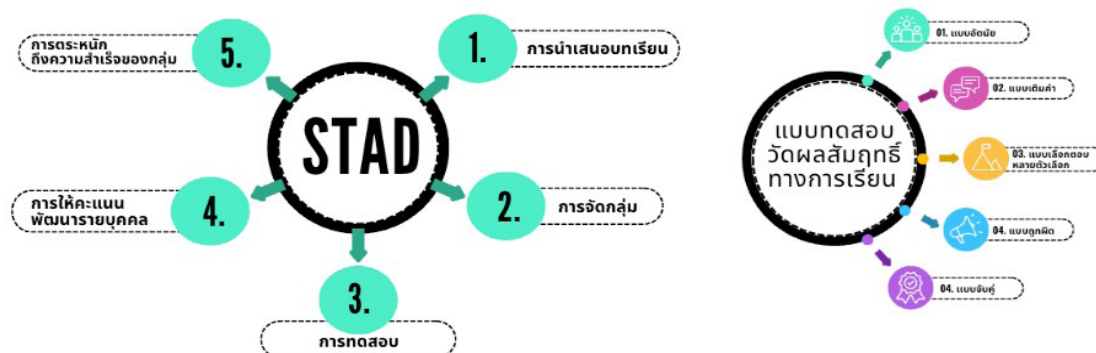
2.2 ควรทำการศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจในการเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการสอบต่างคนต่างสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนมาบวกเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยกันวางแผนเป้าหมายเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การนำเสนอบทเรียน 2) การจัดกลุ่ม 3) การทดสอบ 4) การให้คะแนนพัฒนารายบุคคล และ 5) การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถทางด้านการเรียน

ของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากการทำแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังภาพที่ 1

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ($M = 23.64, SD = 2.76$)
สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ($M = 21.73, SD = 2.91$)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.925, Sig. = 0.005$)

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ศิลปะหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชนาพร กองจินดา. (2566). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แอปพลิเคชันการสอนบนสมาร์ตโฟน รายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏศิลป์พื้นเมือง 4 ภาค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกษมพิทยา กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวรรณ ลาสิทธิ์. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ร่วมกับผังกราฟิก เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิมพ์พรลภัส ลักษณะวิเชียร และพิชญาภา ยวงสร้อย. (2562). การเผยแพร่ นาฏศิลป์ไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ สื่อนวัตกรรมและการศึกษาเชิงสร้างสรรค์*, 2(2), 67-82. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/cemt/article/view/11999>

- ภาณุรัตน์ บุญส่ง. (2560). การดำรงอยู่ของนาฏศิลป์ไทยในยุคประเทศไทย 4.0. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 5(1), 107-116. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/94967>
- รติรัตน์ ไชยกาล, ฐิติชัย รักบำรุง และนคร ละลอกน้ำ. (2566). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD โดยใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อหลัก เพื่อพัฒนาทักษะการร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *HRD Journal*, 14(2), 28-46. <https://journal.lib.buu.ac.th/index.php/hrd/article/view/9017>
- ฤทธิพร สอดโสม. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจเรื่องภาษาท่าและนาฏยศัพท์ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะร่วมกับหลักการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 4(1), 58-68. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/husolru/article/view/249162>
- สุนิศา ศรีนุญเพ็ง. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เรื่อง นาฏยศัพท์ และภาษาท่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์. (2562). การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำนพรัตน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้น ทักษะปฏิบัติของเดวิสร์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เสาวรี ภูบาลชื่น. (2564). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 41(2), 131-145. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/humsujournal/article/view/252996>